

Hírfutár

8. évfolyam, 22. szám MTA VILÁGGAZDASÁGI KUTATÓINTÉZET

2006. június

A TARTALOMBÓL

- 1 **Novák Tamás: Montenegró független**
2 **Vida Krisztina: Monitoring jelentés**

- 3 **Események, Műhelyviták**
4 **Újdonságaink**

Novák Tamás

Montenegró független

Egy újabb életképtelen állam a Balkánon vagy egy sikertörténet kezdete?

A montenegrói népszavazás eredményeképpen 55% feletti szavazati aránnyal amelltt döntöttek, hogy a sok szempontból működésképtelen Szerbia–Montenegró államszövetsége megszűnik. Montenegró az 1878 és 1918 közötti időszakhoz hasonlóan ismét független lesz. Ezzel a volt Jugoszlávia felbomlása bizonyos szempontból véget ér: a korábbi országot alkotó összes köztársaság immár független. Ez persze nem biztos, hogy Szerbia végső határainak kialakulását jelenti, hiszen Koszovó jövője még nem eldöntött. Az új ország létrejötte több kérdést is felvet. Egyrészt ismét középpontba helyezi az Európai Unió nyugat-balkáni szerepvállalását; másrészt növeli a térség országainak számát, amelyek között több is fenntarthatatlannak bizonyult gazdaságilag az elmúlt években; harmadrészt felerősíti a vitát Koszovó jövőjével kapcsolatban; negyedrészt Szerbia politikai-gazdasági folyamataival kapcsolatban is új szempontokat vet fel, amellyel összefüggésben a magyar kisebbség helyzete is változhat.

Az Európai Unió – amely az utóbbi években meghatározó szerepet tölt be a régióban zajló folyamatok alakításában – elég ellentmondásosan viszonyult Montenegró függetlenné válásának kérdéséhez. Noha hosszú ideje érzékelhető volt, hogy a többi tagköztársaság elszakadása után nem lehet megtagadni a montenegróiak azon kezdeményezését, hogy szabadon döntsenek függetlenségükről, az EU vezető diplomatái alig burkoltan jelezték, hogy a Szerbiával fenntartott államszövetség fenntartását látnák szívesen. Számukra ugyanis Montenegró függetlensége egy újabb potenciális konfliktusforrást jelenthet, mind politikai, mind pedig gazdasági értelemben, amit kezelni kell. Kisebb kockázatnak tűnt az államszövetség megőrzése, mint a két utóállam között felmerülő vitás kérdések megoldásának elősegítése. A problémák további szaporodásától való félelem vezérelte azt is, hogy sikerte-

len – a demokráciafelfogásban legalábbis furcsa módon – 55%-os többséget írtak elő a szavazás eredményének elismeréseként. Mivel a függetlenségpártiak ezt elérték, ezzel elhárultak Montenegró függetlenségének elismerése elől az akadályok, így a folyamat megállíthatatlanná válik. Ezzel létrejön egy újabb állam, ami esetleg tovább kuszálja az amúgy is egyre átláthatatlanabb régióbeli kapcsolati hálót.

Az Európai Unió félelmeit az is motiválta, hogy a térségre fordított jelentős összegek ellenére kevés valódi sikert tud felmutatni a régióban. Bár kétségtelen, hogy a Nyugat-Balkán EU-hoz közelítésére kezdeményezett ún. stabilizációs és társulási folyamat koherens, a kapcsolatokat keretbe rendező struktúrát alakított ki, de a kézzelfogható eredmények – különösen a gazdaság területén – minimálisak. Bosznia-Hercegovina és a Macedón Köztársaság lényegében gazdaságilag működésképtelen, Szerbia politikai és gazdasági stabilitása ingatag. A nyugat-balkáni országok többsége szinte teljes egészében függ a külföldtől, és a gazdaságban történő hatékony átalakítás belső erőből egyelőre kilátástalan. Ezért a stabilizációs és társulási folyamat, illetve az általa koordinált támogatáspolitikai határozott és feltételekhez kötött továbbvitele, valamint a gazdasági átalakítás háttérének megalapozása döntő befolyást gyakorolhat az elkövetkező években a térség fejleményeire.

A régió egészében a jövőbeli fejlődés kulcskérdése a növekedés fenntarthatóságának biztosítása. Ebben a megfelelő hazai gazdaságpolitika mellett természetesen szerepet játszanak külső tényezők is (mindenekelőtt az EU-tagság megvalósulása vagy konkrét ígérete), de a legfontosabb a társadalom és az intézményrendszer felkészültsége, változási képessége és hajlandósága. Óvatosságra int a térségben függetlenné vált országok meglehetősen

☎ 224-6760; 📠 224-6765
✉ vki@vki.hu
www.vki.hu

Magyar Tudományos Akadémia
Világgaazdasági Kutatóintézet
1014 Budapest, Országház u. 30.

gazdasági átalakulása. A függetlenség tovább nehezítheti azt, hogy a térség az országok egymáshoz fűződő gazdasági kapcsolatainak szorosabbra fűzésével, az egymással szembeni gazdasági korlátok felszámolásával erősítse regionális együttműködését, fejlessze gazdasági potenciálját és lehetőségeit. Figyelemreméltó ugyanis, hogy bár az elmúlt években megvalósult a térségben a szabad kereskedelem, ez azonban nem növelte számottevően az egymás országaiba irányuló kereskedelem volumenét.

Montenegró eltér a régió többi kicsi országától. Ez pedig köszönhető annak, amit Szerbia elveszít, vagyis a tengerpartnak. A turizmus lehetőségei Horvátországhoz teszik hasonlatossá Montenegrót, amely egyértelműen erre kívánja helyezni jövőbeli fejlődése súlypontját. Az ország adottságai e téren kompenzálhatják a reálgazdaság elmaradottságát, s forrásokat nyújthatnak a gazdaság stabilizálásához és a turizmushoz kapcsolódó tevékenységek erőteljes fejlődéséhez. A kisország-lét Montenegró esetében kimondottan előnyt jelenthet: az idegenforgalomba a politikai kockázat csökkenésével párhuzamosan beáramló külföldi tőke várhatóan elég lehet arra, hogy a gazdaság egészét dinamizálja. Hosszabb távon is a szolgáltatásszektor lehet az ország fejlődésének motorja.

Nem elhanyagolható kockázatai is lehetnek a függetlenség melletti döntésnek, legalábbis a nyugati sajtó és számos politikus véleménye szerint. Egyrészt a népszavazás eredménye – a mind alkotmányosan, mind nemzetközi jogilag eltérő státuszú – Koszo-vóval kapcsolatban még élesebben veti fel az elszakadás vagy a Szerbiában maradás kérdését. Noha Montenegró aligha lehet precedens nemzetközi jogi értelemben Koszovó számára, az biztos, hogy a korábbinál is sokkal erősebbek lesznek az elszakadást követelő hangok. Másrészt e siker biztatást adhat olyan népek számára, amelyek a függetlenségért küzdenek, s például a volt Szovjetunió területén súlyos konfliktusok fellángolásához vezethet. Harmadrészt hatása lehet olyan országokra, amelyek bár stabilak, de a felszín alatt még mindig meg-megjelennek függetlenségpárti szándékok (pl. Belgiumban vagy Spanyolországban.)

És végül szólni kell a Szerbiára gyakorolt hatásról is. Montenegró függetlenné válásával Koszovó és a Vajdaság marad a jelentős kisebbségek által lakott terület. Az elmúlt másfél évtized sorozatos veszteségei/vereségei egyre növelték a nacionalista tábor erősségét Szerbiában; az ország története a kilencvenes évek elejétől kudarcok sorozata. Ebben a helyzetben fontos lenne, hogy „sikérelményben” is legyen része az országnak. Ehhez pedig a gazdaságon vagy az európai integrációs folyamat gyorsulásán keresztül vezethet az út. Ha nem sikerül valamilyen látványos eredményt elérni, és továbbra is marad a sodródó gazdaság, a kezelhetetlen munkanélküliség, a külső támogatás nélkül fenntarthatatlan pénzügyi helyzet, az szélsőséges esetben olyan szintre emelheti az elkeseredést, ami akár a magyar kisebbség helyzetét is veszélyeztetheti.

Az elmúlt évtizedben a magyarokkal szembeni atrocitások már jelezték a Vajdaság megbomlott etnikai egyensúlyát. A következő időszakban minden korábbinál jobban kell figyelniük a vajdasági eseményeket mind a nemzetközi szervezeteknek, mind pedig Magyarországnak. Biztos, hogy az is segítene, ha a stabilizációs és társulási megállapodás megkötésének előrehaladása felgyorsulna. A gazdasági növekedés fenntarthatósága azonban még évekig kétséges marad, mert az nagymértékben a nemzetközi gazdasági-pénzügyi szervezetek, valamint a külföldi magánbefektetők stratégiájától függ, és a hazai gazdaságpolitika – eszközök híján – alapvetően követő jellegű marad.

Vida Krisztina

Monitoring jelentés 2006

Az MTA Világgazdasági Kutatóintézete a tavaly megkezdett vállalkozást folytatva idén is megjelentette összehasonlító elemzését azokról a rendszerváltó országokról, amelyek két éve az Európai Unió teljes jogú tagjaivá váltak. A második tanulmánykötet tehát továbbra is nyolc országról, a 2004. május 1-jén csatlakozott Csehországról, Észtországról, Lengyelországról, Lettországról, Litvániáról, Magyarországról, Szlovákiáról és Szlovéniáról szól, ami a későbbiekben a közép- és kelet-európai térség újabb belépőinek vizsgálatával bővül. Az újak integrációs teljesítményének „mérése” természetesen csak a teljesítmény folyamatában értelmezhető, így a második tanulmánykötet már az elsónél jóval árnyaltabb képet mutat, a következő évek trendszerű, az előző évek teljesítményére ráépülő elemzése pedig a jelenleginél is markánsabb tendenciákat fog körvonalazni.

Az új tagok teljesítményéről szóló nyolc országtanulmány egységesen meghatározott szempontrendszerre épülve, egységes struktúrában íródott. Így minden fejezet felvázolja a politikai és társadalmi helyzetképet, elemzi az ország integrációs, majd gazdasági és versenyképességi teljesítményét, bemutatja a gazdasági és monetáris unióra történő felkészülését, végül pedig kitér az adott társadalom Európai Unióval kapcsolatos vélekedésére. A nyolc országtanulmányt az összefoglaló fejezet követi, amely a tagság második évének legjellemzőbb tapasztalatait emeli ki, végül pedig – az összehasonlítást megkönnyítendő – az utolsó fejezetben a kutatócsoport által bevezetett komplex, kétdimenziós index található. Az integrációs, illetve a gazdasági teljesítményt kifejező index alkalmazásának célja elsősorban nem a rangsor felállítása, hanem a vizsgált országok folyamatos teljesítményének – értelemszerűen szubjektív elemeket is tartalmazó, de az összehasonlítást feltétlenül megkönnyítő – „számszerűsítése”. Ez a skála egyfajta tükröt is tart az új tagok elé, miközben az index mögött meghúzódó

elemzésekből fontos tanulságok vonhatók le a sikeres és a kevésbé sikeres tapasztalatokról. A 2006-os *tagállamként mutatott teljesítmény index* (TMT-index) alapján három csoportba sorolhatók a nyolcak. Az élbolyban Szlovénia és Észtország található, a középmezőnyt Litvánia, Csehország, Magyarország és Lettország alkotják, a sort pedig Szlovákia és Lengyelország zárja.

Az idei Monitoring jelentés sajtóbemutatójára 2006. június 9-én került sor a VKI-ban. A kötet június 9-től kapható az MTA VKI-nál, ára 1800 Ft. Érdeklődni az info@vki.hu e-mail címen lehet.

ESEMÉNYEK

Január 16-án sajtótájékoztatóra került sor a VKI-ban, 'Dél-Kelet-Európa: gazdasági növekedés és beruházási környezet' témában. A rendezvény keretében VKI kutatói az európai integráció és a magyar gazdaság szempontjából elemezték a régió (Románia, Bulgária, Horvátország, Szerbia és Montenegró, Macedónia, Bosznia-Hercegovina és Albánia) fejlődésének jellegzetességeit, valamint a beruházásokat befolyásoló tényezőket. Négy előadás hangzott el: Novák Tamás a térség növekedési folyamatait vizsgálta a fenntarthatóság szempontjából, Szemlér Tamás az európai uniós kapcsolatokat, az integráció eddig elért szintjét és a perspektívákat elemezte, Szanyi Miklós a privatizáció közgazdasági és gazdaságpolitikai vizsgálata révén mutatott rá a térség privatizációs folyamatának előnyeire és hátrányaira, Inotai András pedig a térségbe irányuló magyar tőkebefektetések jellegzetességeit, jövőbeni környezetét és várható trendjeit értékelte.

Az előadók megállapították, hogy a térség egyre inkább felértékelődött a gazdasági és politikai kockázati szint csökkenése, valamint a növekedés felgyorsulása és magas szinten stabilizálódása következtében. Emiatt a külföldi befektetők figyelme is egyre inkább a térségre irányul, mivel olyan piaci lehetőségek megnyílására számíthatnak, amelyek jelentős piacbővítési és profitnövelési lehetőségeket nyújtanak. Ugyanakkor a térség gazdasági folyamatai a kétségtelen stabilizálódás ellenére ma még több kérdést nyitva hagynak. Egyrészt, a gazdasági stabilizálódás és a fenntartható növekedés feltételei a térségnek csak kisebb részén alakultak ki mára, míg számos ország még a gazdasági tevékenység alapjainak megteremtésével, súlyos egyensúlytalanságok kiküszöbölésével és a piaci reformok bevezetésével van elfoglalva. A kedvező folyamatokat erősítheti, hogy az Európai Uniónak a kilencvenes éveket jellemző meglehetősen ambivalens politikája mára elkötelezettebbé vált, a térség EU-kapcsolatai keretet kaptak, és jelentősen fejlődtek is, noha az integrációs folyamat az országok többségében még annak kezdeti fázisában tart. A külföldi befektetők számára e stabilizálódás mellett a térségbeli privatizációs folyamatok felgyorsulása is lehetővé tette az aktívabb

megjelenést. Ennek köszönhetően a külföldi beruházások ma már egyik-másik térségbeli országban hozzájárulnak a gazdaságszerkezet kedvezőbbé válásához, így a gazdasági fejlődés gyorsításához és a munkahelyteremtéshez. A térségben való szerepvállalásban a magyarországi vállalatok is egyre inkább bekapcsolódtak, de eddig elsősorban a nagyobb vállalkozások jelentős tőkebefektetéseire került a hangsúly, a kisebb cégek tömeges befektetései egyelőre az országok szűk körére korlátozódtak. Véleményünk szerint kiemelt célként kell kezelni, hogy a régióval fenntartott kapcsolatok segítsék elő a magyar külgazdaság diverzifikálását, és a délkelet-európai országok pótlólagos növekedési impulzusokkal javítsák a gazdaság növekedési lehetőségeit.

Terveink szerint a jövőben rendszeresen lépünk a nyilvánosság elé a térségre vonatkozó tematikus prezentációkkal és érdeklődés esetén háttér tanulmányokkal is.

Március 24-én rendezte meg a VKI – mint az EU-CONSENT (6. keretprogramos) integrált hálózat egyik tagja – a 18. munkacsoport esedékes műhelyvitáját Budapesten. A 48 intézményi tagot, ebből 25 egyetemet számláló hálózat 22 EU-tagországot és a három tagjelölt ország kutatóit is bevonja a *Wider Europe, Deeper Integration* című projekt munkálataiba. A tematikus munkacsoport (Perspectives for the EU Fiscal Constitution) az EU költségvetés elméleti kérdéseit, a 2007–2013-as költségvetés, illetve a 7. keretprogram aktuális témáit tárgyalta meg nemzetközi keretek között. Szó volt továbbá az egyes új tagországok első uniós pénzügyi tapasztalatairól és az EU-költségvetés finanszírozásának néhány aktuális kérdéséről is.

Május 19-én intézetünkbe látogatott Martin Brusis, a Centrum für Angewandte Politikforschung kutatója, aki a Bertelsmann-alapítvány megbízásából vezeti az ún. Reformindex kidolgozását célzó munkacsoportot. A reformindexről szóló előadását követően megvitatta a VKI kutatóival az esetleges további szakmai együttműködés lehetőségeit. A VKI kutatói felvetettek néhány olyan témakört (Délkelet-Európa integrációja, az EU munkaerő-piaci helyzete, az új tagok integrációs teljesítményének mérése), amelyek a Bertelsmann-alapítvány kutatásaihoz is kapcsolódhatnak, és közös rendezvényeket javasoltak a szakmai ismeretek, álláspontok kölcsönös és mélyebb megismerésére.

Műhelyviták a VKI-ban

A VKI 2006-ban is folytatja az intézeti műhelymunka részeként rendszeresen szervezett szakmai vitasorozatait. Ennek keretében a kutatói csoportok megvitatják és kommentálják az elkészült tanulmányokat, szakmai észrevételeikkel segítik egymás munkáját. 2005 végén, 2006 első felében az alábbi tanulmányok műhelyvitájára került sor:

- Mészáros Klára: Kínai kaleidoszkóp

- Fóti Klára: One Year of EU Membership: Impacts, Expectations, Challenges (The Case of Hungary)
- Túry Gábor: Regionális folyamatok vizsgálatának elméleti háttere
- Bassa Zoltán (MTA VKI) – Neszmélyi György (Külügyminisztérium): Dél-Korea külgazdasági kapcsolatainak és mezőgazdaságának egyes kérdései
- Róbel Gábor: Az arab világ helyzete a XXI. század elején
- Bakács András – Wisniewski Anna: A hazai (nagy) vállalatok helyzete Lengyelországban. A lengyel vállalatpolitika tanulságai
- Szanyi Miklós: Competitiveness and Industrial Renewal Through International Production Relocation
- Ludvig Zsuzsa: Az EU–Oroszország energiadialógus, kitekintéssel a bővítés hatásaira
- Szalavetz Andrea: A piaci szolgáltatások és a gazdasági fejlődés
- Szigetvári Tamás: Magyarország lehetőségei a közlekedési régióban

ÚJDONSÁGAINK

Új internetes cikksorozat a VKI-ban

A VKI 2001 ősztől jelenteti meg honlapján (www.vki.hu) a 'Vélemények, Kommentárok, Információk' című sorozatát. A tudományos igényességgel, mindazonáltal az ismeretterjesztés kívánalmainak megfelelően megírt cikkek aktuális és nagy horderejű világ-gazdasági eseményekhez kapcsolódnak, s így népszerűségnek örvendenek a média, a gazdasági élet szereplői és a közvélemény körében egyaránt. Számos kérés érkezik hozzánk utánkölés végett.

A fenti sorozat sikere is igazolja, hogy igény van a tudományos ismeretterjesztésre, a gyors információátadásra. A VKI évek óta ennek szellemében alakítja kommunikációs stratégiáját, és használja ki az elektronikus ismeretterjesztésben rejlő lehetőségeket. A 'Vélemények, Kommentárok, Információk' sorozat kedvező fogadtatása továbbgondolkodásra készítette a kutatókat. A VKI – a versenyképességgel, a gazdasági növekedéssel, a K+F-fel, az innováció és a tudástársadalom szerepével kapcsolatos – kutatási eredményeire érkező visszajelzések határozottan jelezték, hogy nagy az érdeklődés gazdaságpolitikai–közgazdasági, továbbá a természettudományos eredmények gazdasági vonatkozásait feltáró, ismeretterjesztő cikkekre.

Az új elektronikus cikksorozat ötlete hamar testet öltött. Az elképzelés megvalósításához a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal 'Mecenatúra' pályázata adta meg a kereteket. Az elnyert támogatásnak köszönhetően 2006 tavaszán megjelenhetett az újabb internetes sorozat a VKI honlapján 'Technológiai Fejlődés és Új Tudományos Eredmények' címmel.

Az immár havi rendszerességgel megjelenő számokban a VKI munkatársai szélesebb közönséggel kívánják megismertetni az új tudományos eredményeket és azok gazdasági társadalmi hatásait, továbbá feltárják azokat a mechanizmusokat, amelyekeken keresztül a technológiai fejlődés hatást gyakorol a gazdaságra.

A sorozatnak három fő célcsoportja van. A legszélesebb csoport a tudományos eredmények iránt érdeklődő, internetkapcsolattal rendelkező nagyközönség. A második célcsoport a közgazdasági, világ-gazdasági és technológiai kérdések iránt érdeklődő, szakmai képzésben részesülő felsőoktatási hallgatók köre, elsősorban a közgazdasági képzésben részesülő főiskolások, egyetemisták, akik a cikkeket forrásként használhatják TDK és szakdolgozataikhoz, illetve esszé jellegű évközi feladataik kidolgozásához. A harmadik célcsoportot a gazdaság- és technológiapolitikai döntéshozók, a parlamenti képviselők, továbbá a megyei és a regionális fejlesztési szervezetek munkatársai alkotják.

A sorozatban funkcionális témák (technológiai fejlődés a mezőgazdaságban, a közlekedésben, információs és kommunikációs technológia, nanotechnológia, ipar–egyetem kapcsolatok stb.) és országtanulmányok (Japán, Kína innovációs politikája stb.) egyaránt szerepelnek.

2006. májusáig két cikk készült el, és olvasható a VKI honlapján:

- * Hernádi András: Japán innovációs politikája
- * Szalavetz Andrea: Technológiai fejlődés a mezőgazdaságban

Bővebben: www.vki.hu

Felelős szerkesztő: Szalavetz Andrea, tudományos főmunkatárs. (aszalave@vki.hu)

Műhelytanulmányok

- No. 69 Artner Annamária: A feldolgozóipar termelési technológiai színvonala és a versenyképesség
- No. 70 Inotai András – Novák Tamás – Szanyi Miklós – Szemplér Tamás: Fordulóponton a délkelet-európai gazdaságok?
- No. 71 Weiner Csaba: Fokozódik? Orosz közvetlen tőkeberuházások a közép- és kelet-európai régióban

No.72 Horváth Péter: „Oly távol és mégis közel” A „török kérdés” hatása a francia belpolitikában
Szigetvári Tamás: Törökország az európai uniós csatlakozási tárgyalások kezdetén

Working Papers

- No.163 Sándor Buzás: Competitiveness and Position Changes of Hungarian Manufacturing Product Groups in the EU Market
- No.164 Miklós Szanyi: Do Multinationals ‘Misuse’ Corporate Income-tax Holidays? An analysis based on Hungarian balance-sheet figures
- No.165 Annamária Artner: New Modes of Governance and EU Structural and Cohesion Policy in Estonia, Latvia and Lithuania
- No.166 Miklós Szanyi: Competitiveness and industrial renewal via production relocation by global multinational networks. Post-1990s development in Hungary’s electrical industry
- No.167 András Inotai – Tamás Novák – Miklós Szanyi – Tamás Szemplér: At a Turning Point? The Southeast European Economies
- No.168 Csaba Weiner: Russian FDI in Central and Eastern European Countries. Opportunities and Threats

Vélemények, Kommentárok, Információk

- No.118 Rácz Margit: Sikertelen kötéltańc a három százalékos referenciaérték körül az EU-tagországok költségvetési politikájában
- No.119 Székely-Doby András: Új elnök a FED éln
- No.120 Szemplér Tamás: Kérdések a költségvetési alku után: mi történt? hogyan tovább?
- No.121 Meisel Sándor: A WTO hongkongi miniszteri értekezlete: a téték és a részeredmények
- No.122 Somai Mihály: A hongkongi WTO-konferencia agrárvonatkozásai
- No.123 Ludvig Zsuzsa: Gázos” lesz-e a gázhelyzet a jövő Európájában? (Avagy az orosz–ukrán gázháború okai és következményei)
- No.124 Inotai András Világgazdasági fórum Davosban
- No.125 Ludvig Zsuzsa: Ukrajna újra választott?
- No.126 Wisniewski Anna: Merre tart a „varsói gyors”? (avagy hogyan alakul a nemzeti radikális-populista nagykoalíció gazdaságpolitikája)
- No.127 Pólyi Csaba: Az Európai Unió és Latin-Amerika és a Karib-térség csúcstalálkozója

No.128 Bakács András: Dinár, tolar, euró. Szlovénia 2007. január elsején csatlakozik az euró-zónához

No.129 Novák Tamás: Románia és Bulgária az EU-ban. Kelletlen, de elkerülhetetlen bővítés

No.130 Novák Tamás: Montenegró független. Egy újabb életképtelen állam a Balkánon vagy egy sikertörténet kezdete?

Amennyiben felkeltettük érdeklődését kiadványaink iránt, forduljon intézetünk munkatársához:

Varga Istvánné

telefon: 224-6707, fax: 224-6766

e-mail: vgyorgyi@vki.hu

illetve publikációink megtalálhatók, letölthetők a www.vki.hu weboldalon

